

Numele meu este [nume]. Data de azi este [data], si acum este [ora]. Intervievez [numele copilului] la [locația].

Verificați dacă aparatul de înregistrat este pornit.

Bună, [numele copilului], îmi pare bine să te cunosc. Cum ești?

Numele meu este _____ și meseria mea este să vorbesc cu copiii despre lucruri care li s-au întâmplat. După cum vezi, am o cameră video aici. Ea o să ne înregistreze în timp ce vorbim, ca să țin minte tot ceea ce îmi spui. Uneori uit lucruri, iar aparatul de înregistrat mă ajută să te ascult fără să scriu tot pe foaie.

La început, gesturile de bunăvoință sunt permise.

Ești bine, te simți ok?

Pot să fac ceva pentru a te simți mai bine?

Construirea relației și discuții preliminare

B.1 Acum [numele copilului], vreau să te cunosc mai bine. Spune-mi ce îți place să faci.
Așteptați răspunsul copilului.

Dacă copilul răspunde, exprimați-vă aprecierea și încurajați-l:

Îți mulțumesc că mi-ai spus aceste lucruri, mă ajută să te cunosc mai bine.

Mă bucur să aflu lucruri despre tine.

Apoi mergeți către B.3, dacă considerați că minorul poate să treacă direct către discuții preliminare

În cazul în care copilul nu răspunde, dă un răspuns scurt, sau se blochează, puteți să spuneți:

Știu că este prima dată când ne vedem, și chiar vreau să aflu mai multe lucruri despre tine.

Mă bucur că pot vorbi cu tine azi [numele copilului].

Mergeți la B.2 dacă considerați că trebuie să mai construiți relația.

În cazul în care copilul manifestă indici non - verbali de evitare sau de necooperare (ex. evitarea contactului vizual), abordați problema imediat:

[Numele copilului], vreau să-ți văd ochii.

[Numele copilului], vino și stai mai aproape de mine.

[Numele copilului], Văd că [plângi, ești tăcut], spune-mi ce se întâmplă ca să te ajut.

[Numele copilului], îți mulțumesc că vorbești cu mine. Spune-mi te rog ce ți s-a întâmplat.

B.2 Vreau să te cunosc mai bine, [numele copilului]. Mi-ar plăcea să-mi povestești despre lucrurile pe care îți place să le faci la școală, în timpul pauzelor, după școală.

Așteptați un răspuns

Dacă copilul continuă să fie evitant sau necooperant: Rugați-l să povestească despre un subiect neutru, ales anterior interviului (ex. puteți întreba anterior tutorele ce îi place copilului să facă):

Am auzit că îți place [activitate, hobby]. Povestește-mi despre [activitate, hobby].

Întrebați despre diferite obiecte (ex. de îmbrăcăminte):

Văd că porți [un obiect particular, ex. tricoul unei echipe de fotbal]. Spune-mi despre [obiectul respectiv].

Oferiți-i oportunitatea să deseneze (vezi „Construirea relației, Anexă desen” Anexa 1):

[Numele copilului], ți-ar plăcea să desenezi ceva [ce-ți place să faci, ceva distractiv care ți s-a întâmplat]? Ai aici niște creioane și o foaie de hârtie.

B.3 Acum, [numele copilului], povestește-mi mai multe despre [activitatea menționată de copil].

Evitați emisiunile TV, videoclipurile, sau lucrurile imaginate.

Așteptați să răspundă.

B.4 [Numele copilului], povestește-mi despre ceva distractiv care ți s-a întâmplat [la școală, grădiniță].

B.5 Povestește-mi mai multe despre [lucrul pe care copilul l-a menționat]. *Solicitați-i să povestească despre mai multe subiecte; una dintre aceste solicitări trebuie să se axeze pe gândurile, sentimentele, senzațiile sau emoțiile copilului.*

B.6 Mi-ai povestit despre ceva [plăcut, distractiv] care ți s-a întâmplat. Acum povestește-mi despre ceva care nu ți-a plăcut din ceea ce s-a întâmplat [la școală, grădiniță].

Important! Nu menționați locul în care presupusul abuz ar fi avut loc.

B.7 Te rog, povestește-mi despre [un lucru pe care copilul l-a menționat]. *Folosiți întrebări variate pentru a afla cât mai multe detalii despre o varietate de subiecte; una dintre aceste solicitări trebuie să se axeze pe gândurile, sentimentele, senzațiile sau emoțiile copilului.*

Dacă copilul dezvăluie informații care îi produc distress, discutați cu el puțin despre acest lucru în timp ce îl încurajați. Verificați dacă copilul a mai povestit aceste lucruri:

Mi-ai povestit despre [evenimentul care i-a produs distress]. Ai spus unui adult despre asta?

Dacă copilul spune că nu, spuneți-i: Vrei să te ajut să vorbim despre aceste lucruri?

B.8 [Numele copilului], mi-ai povestit despre [evenimentul plăcut descris] și despre [evenimentul neplăcut], și mi-ai spus despre [emoțiile, gândurile tale]. (dacă a făcut-o). Îți mulțumesc pentru că mi-ai povestit. Să știi că poți să vorbești cu mine despre orice, atât despre lucrurile bune, cât și despre cele rele.

C. Înțelegerea regulilor de desfășurare a interviului

Adaptați întrebările în funcție de nivelul de dezvoltare al copilului.

C.1 [Numele copilului], vreau să te cunosc și o să-ți pun tot felul de întrebări astăzi. Dacă te întreb ceva, iar tu nu înțelegi întrebarea, trebuie doar să-mi spui, „[numele intervievatorului], nu înțeleg”

Ok, [numele copilului]?

Pauză

Dacă nu înțeleg ce spui, o să te rog să îmi explici.

Pauză

Dacă te întreb ceva, iar tu nu știi ce răspuns să-mi dai, pur și simplu spune-mi „Nu știu”. Așa încât, [numele copilului], dacă te întreb, [ex. ce am mâncat azi la micul dejun], tu ce-mi răspunzi?

Așteptați răspunsul

Dacă copilul spune „nu știu”, spuneți-i: Corect. Nu știi, [numele copilului], nu-i așa?

Dacă copilul ghicește, spuneți-i: Nu, [numele copilului], nu mă cunoști și [ex. nu ai fost cu mine atunci când am mâncat micul dejun], deci nu ai de unde să știi. Când nu știi răspunsul, te rog nu încerca să ghicești, doar spune că nu știi.

Pauză

Dar dacă știi sau îți aduci aminte, este important să-mi spui, ok, [numele copilului]?

C.2 Dacă spun lucruri care nu sunt adevărate, să-mi spui. Ok, [numele copilului]?

Așteptați răspunsul

Deci, dacă eu îți spun că ești o fetiță de doi ani [când intervievezi un băiat de cinci ani etc.], tu ce îmi spui?

Dacă copilul doar neagă și nu vă corectează, spuneți-i: Ce-ai spune dacă am făcut o greșală și am spus că ești o fetiță de doi ani [când intervievezi un băiat de 5 ani etc.]?

Așteptați răspunsul

Încurajați copilul dacă răspunde corect, spunându-i: Așa este, [numele copilului]. Acum știi că trebuie să-mi spui dacă fac o greșală sau spun ceva care nu e adevărat.

Pauză

Corectați răspunsul greșit: Nu, [numele copilului], nu ai [vârsta greșită], ai [vârsta reală].

Deci dacă spun că ești [sexul incorect], tu ce îmi spui?

Încurajați copilul dacă răspunde corect, corectați dacă răspunde greșit și exersați din nou:

Dacă aș spune că acum stai în picioare, tu ce îmi spui?

Așteptați răspunsul

OK

[Numele copilului], deci acum înțelegi că dacă spun ceva greșit, trebuie să mă corectezi, și să-mi spui cum e corect.

C.3 O parte din meseria mea este să stau de vorbă cu [copii, adolescenți] despre lucruri care li s-au întâmplat. Mă întâlnesc cu o mulțime de [copii, adolescenți] pentru ca ei să-mi poată spune adevărul despre ceea ce li s-a întâmplat. [Numele copilului], este important ca astăzi să-mi spui adevărul despre ceea ce ți s-a întâmplat.

D. Construirea în continuare a relației și exersarea memoriei episodice

Anterior interviului, identificați un eveniment recent, scurt, pozitiv și cu semnificație, în care copilul a fost implicat. Dacă este posibil, alegeți un eveniment care s-a petrecut cam în aceeași perioadă cu presupusul abuz. Dacă presupusul abuz a avut loc în timpul unei anumite zile sau pe parcursul unui anumit eveniment, întrebați despre un alt eveniment.

Mă bucur să te cunosc, [numele copilului], și mi-ar plăcea să aflu și mai multe lucruri despre tine.

D. 1 Solicitarea principală

Acum câteva [zile, săptămâni], a fost o [petrecere, zi de naștere, alt eveniment]. Povestește-mi tot ce s-a întâmplat [în timpul acelui eveniment], de la început până la sfârșit, cât de bine poți tu.

În cazul în care anterior nu a fost identificat un eveniment, întrebați: Ai făcut ceva special în ultima vreme, cum ar fi, dacă ai mers undeva, sau dacă ai fost la o aniversare?

Dacă copilul nu identifică un eveniment anume, spuneți-i: Aș vrea să-mi povestești tot ce ai făcut [azi, ieri], din momentul în care te-ai trezit.

D.2 Următoarele solicitări

Repețiți primul moment din evenimentul povestit de copil, iar apoi întrebați:

Și apoi ce s-a întâmplat, [numele copilului]?

Folosii această întrebare ori de câte ori este nevoie, până când ați obținut o descriere completă a evenimentului.

Mulțumesc, [numele copilului], mi-ai povestit multe lucruri [dacă a făcut-o]. Vreau să te mai întreb câteva lucruri despre ceea ce tocmai mi-ai povestit.

D.3 Solicitarea de a relata episoade delimitate în timp

Solicitați copilului să relateze trei episoade consecutive, pe rând; puteți ajusta numărul de solicitări în funcție de nivelul de dezvoltare și reacțiile copilului.

[Numele copilului], aș vrea să-mi povestești tot despre [acel eveniment]. Povestește-mi, te rog, tot ceea ce s-a întâmplat din momentul [o activitate pe care copilul a menționat-o], până în momentul [o activitate ulterioară].

Dacă copilul are dificultăți de orientare temporală, spuneți-i:

Povestește-mi tot ce s-a întâmplat de când [o activitate pe care copilul a menționat-o] a început.

Mulțumesc, [numele copilului], pentru că mi-ai povestit. Vorbești/ te exprimi foarte clar, și eu reușesc să înțeleg ceea ce îmi povestești.

D. 4 Solicitarea detaliilor

Solicitați detalii privind cele trei episoade relatate; puteți ajusta numărul de solicitări în funcție de nivelul de dezvoltare și reacțiile copilului. Fiți atent la gândurile și sentimentele copilului.

Solicitarea detaliilor poate fi făcută în două moduri:

Povestește-mi mai multe despre [activitate, obiect, gând, sentiment].

Mai devreme mi-ai spus despre [activitate, obiect, gând, sentiment]. Povestește-mi mai multe despre asta.

D.5 [Numele copilului], îți mulțumesc pentru că mi-ai povestit despre [numele evenimentului]. Când îmi povestești, este foarte important să-mi spui tot despre lucrurile care ți s-au întâmplat cu adevărat.

D.6 [Numele copilului], cum te simți acum?

Dacă în timpul etapei de dinaintea dezvoltării, copilul este neîncrezător și necooperant, opriți interviul acum. Mergeți la secțiunea 1 pentru a încheia interviul și stabiliți un alt interviu pentru a continua construirea relației (Anexa 2).

E. Etapa dezvoltării

E.1 Trecerea la aspectele abuzului

Important! Dacă copilul manifestă rezistență verbală explicită, fără a nega însă în niciun moment abuzul, mergeți la secțiunea E1.a „recomandări pentru soluționarea refuzurilor directe” și abordați atitudinea de necooperare a copilului fără a-i mai solicita nimic acestuia.

Acum că ne cunoaștem puțin mai bine, aș vrea să vorbim despre motivul pentru care [ești, sunt] aici.

În orice moment, dacă copilul face o afirmație cu privire la abuz, mergeți la secțiunea E.2, Dacă copilul vă povestește un eveniment care nu are importanță, spuneți: Am înțeles. [numele copilului]. Dacă vrei, putem vorbi despre asta mai târziu. Acum însă, vreau să vorbim despre un alt lucru care s-ar putea să ți se fi întâmplat.

1. Am înțeles că ți s-ar fi întâmplat ceva. Spune-mi tot ceea ce s-a întâmplat de la început până la sfârșit.

2. Așa cum ți-am spus, meseria mea este să vorbesc cu copiii despre lucruri care s-ar putea să li se fi întâmplat. Aș vrea să-mi spui de ce crezi că [mama, tata, bunica][te-au adus azi, am venit să vorbesc cu tine azi].

3. *Dacă copilul nu face nicio afirmație cu privire la abuz și pare evitant sau necooperant, îl poți încuraja folosind niște afirmații generale care nu se referă în mod specific la el și nu menționează abuzul:*

a. [Numele copilului], meseria mea este să vorbesc cu copiii despre lucrurile care li s-au întâmplatb. [Numele copilului], chiar vreau să știu când ceva li se întâmplă copiilor. De aceea sunt aici.c. [Numele copilului], aici, copiii pot vorbi despre lucrurile bune și rele care li s-au întâmplat.d. Meseria mea este să încerc să ajut copiii.

4. Am auzit că ai vorbit cu un [medic, profesor, lucrător social, alt profesionist] la [ora, locația]. Te rog, povestește-mi despre ce ați vorbit.

5. Am [văzut, auzit] că ai avut [răni documentate, vânătăi] pe [partea corpului]. Povestește-mi tot despre asta.

6. [Numele copilului], ți s-a întâmplat ceva la [locația, timpul presupusului incident]?
Dacă copilul nu afirmă nimic despre abuz și pare evitant,, poți folosi unele dintre încurajările de mai sus (a-c), sau una dintre următoarele afirmații, care fac referire în mod specific la copil, dar încă nu menționează abuzul:

d. Mi-ai povestit multe lucruri despre tine. Cred că ne cunoaștem mai bine și că poți să-mi spui mai multe despre [lucrurile bune și rele] care ți s-au întâmplat.e. Mi-ai povestit multe lucruri despre tine, îți mulțumesc pentru asta. Acum când vorbim, poți să-mi povestești și despre alte lucruri care ți s-au întâmplat.f. [Numele copilului], dacă este ceva ce vrei să-mi spui [vreau să știu, este important pentru mine să știu].

Dacă nu există nicio afirmație cu privire la abuz sau abuzul este negat: Evaluezi și stabilești următorii pași

Pentru a evalua situația și a vă decide dacă continuați sau nu, folosiți-vă de semnele verbale și non – verbale care indică reticenta copilului. Luați în considerare încheierea interviului (mergeți la E.1.b), și stabilirea unui nou interviu (Anexa 2) dacă considerați că minorul nu este cooperant, și că o sesiune suplimentară de construire a relației ar fi utilă.

Continuați folosind solicitări graduale dacă bănuiți că:

- *Este posibil ca abuzul să nu fi avut loc. [Pentru că poate fi important să aflați din ce cauză au apărut suspiciunile]*
- *Copilul nu înțelege scopul interviului.*
- *Copilul evită să coopereze, dar există suspiciuni în ceea ce privește siguranța lui sau în privința investigației.*

7. [Numele copilului], te-a supărat cineva?

8. [Numele copilului], ți-a făcut cineva ceva și crezi că nu a fost bine ce a făcut?

9. [Numele copilului], ți-a făcut cineva [prezentări, pe scurt, acuzațiile sau suspiciunile, fără a specifica numele presupusului făptaș, sau a oferi prea multe detalii]

Dacă copilul nu face nicio afirmație, dar pare evitant sau necooperant, și există dovezi independente care susțin suspiciunea, puteți folosi încurajările de mai sus (a-f), sau una din următoarele:

- g. [Numele copilului], [eu, alții] îşi fac griji pentru tine, şi vreau să ştiu dacă ți s-a întâmplat ceva.
- h. [Numele copilului], dacă ceva ți s-a întâmplat, și vrei să nu se mai întâmple, poți să-mi spui mie despre asta.
- i-1. [Numele copilului], dacă îți este greu să-mi spui, din ce cauză este greu?
- i-2. [Numele copilului], te îngrijorează ceva?
- i-3. [Numele copilului], ce s-ar întâmpla dacă mi-ai spune?
- i-4. [Numele copilului], ți-a spus cineva să nu-mi spui?
- j. Uneori copiii cred că dacă li s-a întâmplat ceva este vina lor, dar copiii nu sunt vinovați pentru ceea ce li s-a întâmplat.
- k. Tu alegi dacă vrei să-mi spui sau nu și rolul meu e să te las să alegi.

10. [Numele copilului], înțeleg că [tu, cineva] [a spus, a văzut] [descrieți pe scurt acuzațiile sau suspiciunile, fără a spune numele presupusului abuzator, și fără a oferi prea multe detalii]. Vreau să știu dacă ceva ți s-a întâmplat.

E.1.a Încurajări pentru gestionarea refuzurilor directe

În cazul în care copilul, în mod direct, a exprimat dificultate sau rezerve în a povesti despre abuz, dar nu a negat abuzul, puteți folosi încurajările de mai sus (a-k), și următoarele afirmații pentru a gestiona refuzurile directe:

- l. [Numele copilului], înțeleg că tu ești [dificultatea pe care copilul a menționat-o, ex. rușinat]. Haide să începem să vorbim, iar eu o să te ajut cu asta.
- m. Mulți copii au [dificultatea pe care copilul a menționat-o], iar eu încerc să-i ajut.
- n. Înțeleg că ești [dificultatea pe care copilul a menționat-o], povestește-mi despre asta.
- o. *În cazul în care copilul pare neîncrezător în sine: Sunt sigur/sigură că poți să povestești foarte bine despre acest lucru.*

p. *În cazul în care copilul a spus că este îngrijorat în legătură cu ceva foarte specific, iar încurajarea pe care puteți să i-o oferiți este reală: Nu-ți face griji, nu o să [spun celorlalți copii/ o să am grijă să nu întârzii la autobuz].*

q. Tu alegi dacă vrei să-mi spui sau nu, iar eu voi respecta lucrul acesta.

Dacă în vreun moment, în timp ce încercați să descoperiți dacă abuzul a avut loc sau nu, copilul pare necooperant, iar o întâlnire suplimentară ar fi utilă în construirea relației cu acesta, încheiați interviul și stabiliți un alt interviu (Anexa 2). Mergeți la secțiunea G dacă doriți să încheiați interviul.

E.2 Strângerea de informații despre situația de abuz

În toată etapa în care evenimentul abuzului este povestit, este important să mențineți și să întăriți relația stabilită cu copilul, continuând să îl încurajați și să abordați adecvat dificultățile, stresul și reținerile acestuia.

E.2.a Relatarea liberă

10.a. Solicitarea adresată copilului de a povesti pentru prima oară despre eveniment.

În cazul în care copilul menționează un eveniment specific:

[Numele copilului], mi-ai spus că [descrieți pe scurt afirmațiile copilului]. Povestește-mi tot de când a început și până la sfârșit.

În cazul în care copilul menționează mai multe evenimente:

[Numele copilului], mi-ai spus că [descrieți pe scurt afirmațiile făcute de copil]. Povestește-mi tot despre [ultima/prima oară/la locul/la ora/eventimentul specific] de când au început și până la sfârșit.

În cazul în care copilul oferă o descriere generală și nu puteți determina numărul evenimentelor:

[Numele copilului], mi-ai povestit că [descrieți pe scurt afirmațiile făcute de copil]. Acest lucru s-a întâmplat o dată sau de mai multe ori? *În funcție de răspuns, solicitați-i copilului să povestească (10.a).*

În cazul în care descrierea este tot generală, spuneți:

[Numele copilului], mi-ai spus că [relatați pe scurt afirmațiile copilului]. Spune-mi tot ce s-a întâmplat de la început și până la sfârșit.

10.b. Următoarele solicitări

Repetăți modul în care evenimentului relatat de copil a început. Apoi întrebați:

Iar apoi ce s-a întâmplat?

Folosiți această întrebare ori de câte ori este nevoie, până când ați obținut o descriere completă a evenimentului relatat de copil.

10.c. Solicitări de precizare a desfășurării evenimentelor în timp

Mi-ai povestit multe lucruri și m-ai ajutat să înțeleg ce s-a întâmplat. Acum, [numele copilului], vreau să te mai întreb niște lucruri referitoare la [eveniment].

[Numele copilului], Gândește-te la [ziua, noaptea aceea] și spune-mi te rog, tot ceea ce s-a întâmplat din momentul în care [o activitate pe care copilul a menționat-o] până în momentul în care [o activitate ulterioară pe care copilul a menționat-o].

Puteți folosi această întrebare de ori câte ori este nevoie pentru a vă asigura că obțineți informații despre toate momentele evenimentului.

10.d. Întrebări specifice

Întrebările specifice pot fi de două feluri:

- Spune-mi mai multe despre [activitate, lucru, sentiment, gând].

- [Numele copilului], ai vorbit despre [activitate, lucru, sentiment, gând]. Spune-mi mai multe despre asta.

Folosiți această întrebare ori de câte ori este nevoie de-a lungul acestei părți din interviu.

Important! Solicitățile către copil de a povesti liber trebuie epuizate înainte de a-i adresa întrebări specifice.

E.2.b Întrebări specifice

Dacă lipsesc sau sunt neclare detalii din relatările copilului după utilizarea întrebărilor deschise, folosiți întrebări specifice

11. [Numele copilului], ai spus că [activitate, lucru, sentiment, gând]. [Cum, când, unde, cine, ce, care, câți, ce ai vrut să spui]?

Este important să folosiți întrebări cu final deschis cu întrebări specifice, ori de câte ori este posibil:

Spune-mi mai multe despre asta.

E.2.c Investigarea evenimentelor multiple

Dacă drept răspuns la întrebarea 10a-11, copilul menționează un singur eveniment:

12. [Numele copilului], ce mi-ai povestit, s-a întâmplat o singură dată, sau de mai multe ori?

Dacă copilul spune că evenimentul s-a întâmplat de mai multe ori, reîntoarceți-vă la întrebarea 10.a, și aflați informații despre celelalte evenimente. Este adesea cel mai util să aflați informații despre ultimul, primul sau evenimentul pe care copilul și-l reamintește cel mai bine.

E.2.d Pauză

[Numele copilului], acum vreau să fiu sigur că am înțeles tot ce mi-ai povestit și să văd dacă mai vreau să te întreb ceva. O să mă gândesc câteva minute la ceea ce mi-ai spus/ o să mă uit pe notițele mele.

În timpul pauzei, revedeți informațiile pe care le-ați aflat, vedeți dacă lipsesc informații și planificați restul interviului. Asigurați-vă că formulați în scris întrebări la care se poate răspunde cu „da sau nu” și luați în considerare înlocuirea lor cu întrebări cu final deschis sau specifice.

E.2.e Întrebări la care se poate răspunde cu „da sau nu” – Obținerea de informații care nu au fost menționate de copil.

Ar trebui să adresați aceste întrebări țintite doar dacă în prealabil ați încercat să folosiți alte variante, și ați realizat că în continuare vă lipsesc niște informații importante din punct de vedere medico-legal. Este foarte important să folosiți, oricând este posibil, întrebări tip „da/nu” combinate cu întrebările deschise („Povestește-mi despre asta”).

În cazul în care au existat mai multe evenimente, ar trebui să conduceți discuția cu copilul către evenimentul cel mai semnificativ din punctul lui de vedere.

13. [Numele copilului], când mi-ai povesti despre [evenimente specific plasate în timp și spațiu], mi-ai spus despre [activitate, lucru, sentiment, gând]. [S-a, s-au, este, sunt] [un detaliu pe care copilul să-l confirme sau să-l nege]? *Exemplu: Sarah, când mi-ai spus despre momentul când ai stat cu Lewis în bucătărie, au mai fost și alți oameni cu tine?*

Când este potrivit, continuați cu o solicitare:

Poveste-mi totul despre [activitate, lucru, sentiment, gând].

Înainte de a trece către următorul eveniment, asigurați-vă că ați aflat toate informațiile care vă lipseau despre evenimentele relatate de copil.

F. Dezvăluirea

Mi-ai spus de ce ai venit să vorbim azi. Mi-ai spus [multe] lucruri, și astfel am înțeles ce ți s-a întâmplat.

Dacă copilul a menționat că a povestit unei persoane anume despre eveniment(e), puteți să spuneți:

Acum vreau să-mi povestești cum au aflat și alți oameni despre [ultimul eveniment].

Dacă copilul menționează că nu a spus altcuiva, verificați dacă totuși copilul a mai povestit altcuiva spunând: Mai știe cineva despre ce ți s-a întâmplat?

Apoi aflați mai multe informații despre momentul (timpul) în care a povestit, contextul, persoanele care au aflat, posibilele discuții despre eveniment și reacțiile persoanelor care au aflat, precum și reacția copilului atunci când a povestit. Folosiți întrebări cu final deschis ori de câte ori este posibil.

g. Încheierea interviului

[Numele copilului], ce vei face după ce terminăm de vorbit?

Vorbiți cu copilul câteva minute despre un subiect neutru.